

ג ל י ר נ ר ת ל ע י ר ו ן ב ב ר ש ת ה ש ב ר ע
 ע ר כ י מ ב י ר נ ח מ ת ל י כ ו ז י ן
 י ו ך ע ״ מ ו ס ד ח ו ר ה ו ח ס כ ל ה ל מ כ ו ג ר י מ ו ל נ ו ע ר
 ה ס ת ד ר ו ת נ ט י מ ו ר ח י ב א מ ר י ק ה

חיל שרה (תשי"ט)

מרק כ"ג

א.א. טאלות כלליות

1) התוכל להסביר, מהי סבת הדבר שלא הוזכרו בכל הפרק הפעלים "קנה", "מכר" והוזכר רק בסוף הפרק (ט' י"ח) "לאברהם למקנה". העור בתשובתך ברמב"ן ח' ד"ה אם יס' אה נפטחה החל מן "וטעם ופגעו לי" עד "אתן בהם כסף".
 (הערה: בחומשם הוצאת חורב וסוקן נפלה טעות דפוס בדבר הרמב"ן צריך להיות "ועל כן לא דוכרי לשון מכירה")
 2x) עיין פסוקים הנאים.

י: ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו
 יא: ... ורמערד אשר בו לך נחחיה לעיני בני עמי נחחיה לך.
 יב: ויסקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת.
 יג: ויחם סדה עפרון... לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו
 החוכל ל סביר, למה הודגש בפרקנו שהכל נעשה ונאמר לעיני בני העיר כלם ובאזניהם?

ג. ד. גר וח' ג' אנכי עמכם.
 1) מה ראה אברהם להקדיח לבקשתו "חננו לי... את האור מעמדו האזרחי ביניהם כ"ג וחוטב" - מה רצה להגיד להם על ידי כך?
 (להבנת המושג "גר וחוטב" - ע"י ויקרא כ"ה כ"ג, ויחזקאל ס"ז כ"א - כ"ג)
 2x) ספורנו ד"ה גר וחוטב
 ל"ס מה נעזר ספורנו ביסעיו, כ"ה ט"ו-ט"ז ומה מועילים פסוקים אלה להבנת השאלה רנ"ל (11).

ג. ד. גר וח' טב אנכי עמכם...
 ר' נשיא אלוקים אהה בחוכנו.
 ר' ווח"ה (רוף היידנהיים) בפרוטו הבנת המקרא; דקדקתי ומצאתי שבכל מקום שיאמר הכתוב: פלוני יוטב בחוך העם או בחוך הקהל וכדומה, רצן בו לעולם שהיה נוהג טורה בניהם, וזה טמוט טלח "חוך", טמורה על אמצעות הדבר שהוא המקום הנכד - כלב באמצע הגוף. ולכן היוטב באמצע העם הוא הנג טרה ביניהם. וזה טען קלח טמעה הנחלמי (רמיה כ"ט ל"ב) "לא יהיה לו איט יוט בחוך העם ה" טלא יצא מורעו אי"ז הנוהג נשיאות בעה. וזה טעם חטובת הטונמיה לטאלת אליטע (מלכים ב' ד') "היט לדבר לך אל המלך או אל טר הצבא" וחאמר בחוך עמי אנכי יוטבת" - רצונה לומר: אני האטה הנודגה נשיאות בחוך עמי ואין אני צריכה לטרוטו ביני ובין המלך, כ כאחד הטרים אנכי.
 1. מהי הפליאה הטגנוניה טבפטוקים ד,ו המחבארה על ידי דבריו?
 2. מהי עמדה עפרון לפי דבריו טל רווה'ה?

ד. ז. ויטחחו לעט הארץ
 לפי דעת המלומד זולצברגר בספרו: The Am haarez, the Ancient Hebrew Parliament (Ph ladelphia 910)
 בטוי זה - עם הארץ - בכל התנ"ך כולו (חוף מביעה מקריב) אינו אלא "מונה ככני מחוך סדרי המטטל היטראלי העתיק ומציין את מה טאנו נוהגים לקרא היום בטכ פרלמנט."
 האם מהאים פרוטו זה לבטויינו במקום זה?

ה. לחטיבות הפרק כולו.
 עיין רש"י טמות ר' ט ד"ה ולא טמעו אל מטה החל מן "קרוב לענין זה טמעהי פרטה ז" עד "ואחה אמרת למה הרעחה".
 הסבר, מהי חטיבות פרקנו ומקומו במעטי אבות בכלל לדעת הפרטן?

ו. טאלות טגנון:
 בעל עקדה יצחק טואל: "יט לחמוה בחטובת בני חת (ו') "טמענו אד י...". כ"י מטט ואילך לא פסק לטו טמיעה מפייהם: (ח') "טמעוני ופגעו לי...". (יא) "לא אדני טמען" (יג) "יל טמעני"; (טו) "אדוני טמעני"; ולבטוף (טז') "ויטמע אברהם כאלו נעטו הכל כחרטימ"ן"
 נסה רץ את חטיהתו זך

עצה טובה למורים: ללמוד פרקנו עיינו ע.צ. מלמד קניית טערה המכפלה חרבן ז
 י"ד, א'. כן גליון חיל שרה טס"ז

את החטובות יט טלח לנחמה ליבוניץ ירוטלם, קריח מטה.